Dosarul nr. 4-412/2025
4-25151001-09-4-27102025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

26 ianuarie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți (sediul Central)
Instanța în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Lina Popescu
Grefier Tina Sergentu
Cu participarea:
Agentului constatator Andrei Iațenco
Avocatului victimei Stela Gavajuc
examinând în ședință de judecată, în limba de stat, publică cauza contravențională de învinuire a lui

Priseajniuc Ivan, IDNP *****, născut la *****, domiciliat mun.Bălți str. *****

în comiterea contravenției prevăzută de art. 335 Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

Priseajniuc Ivan, în perioada 11.08.2025 și pînă în prezent, samavolnic, a exercitat în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie, ilegal reține lucrurile personale și actele ce aparține cet. Popovici Vladimir și anume, pașaportul tehnic, numerele de înamitriculare și cheile de la automobilul de model Hunday Ioniq care apaține cet. Popovici Vladimir prin ce împiedică ultimului folosirea automobilului personal.

Agentul constatator Iațenco Andrei, la 22.10.2025, a întocmit în privința lui Priseajniuc Ivan procesul-verbal contravențional nr. MAI04 078109 de învinuire a acestuia în comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional.

În temeiul art. 395 Cod contravenţional procesul-verbal cu privire la contravenție din 22.10.2025 întocmit în privința lui Priseajniuc Ivan în baza art. 335 Cod contravențional a fost expediat în adresa Judecătoriei Bălți (sediul Central) pentru examinare conform competenței.

Agentul constatator Iațenco Andrei, în ședința de judecată a susținut integral învinuirea înaintată solicitînd aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă lui Priseajniuc Ivan.

Avocatul Gavajuc Stela, în interesele victimei Popovici Vladimir a susținut integral învinuirea înaintată conform procesului-verbal cu privire la contravenție, solicitînd aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă lui Priseajniuc Ivan.

Victima Popovici Vladimir, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind reprezentat în cadrul examinării cauzei de către apărătorul Gavajuc Stela, în baza mandatului.

Contravenientul Priseajniuc Ivan, fiind citat legal la adresa indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție, în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței de judecată motivele neprezentării.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând şi apreciind probele în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, din punctul de vedere al pertinenței, concludenții și utilității lor, instanța de judecată ținând cont de prevederile legale ce guvernează spețа, ajunge la concluzia de a-l recunoaște vinovat pe Priseajniuc Ivan de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional reieșind din considerentele ce urmează.

În sensul art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod contravențional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe.

Potrivit art. 400 alin. (5) Cod contravențional, procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.75, 76, 92, 165, 181, 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.541 , 63–65, 66–68, 88, 107^1 , art.157 alin.(6), (9) şi (10), art.233, 237, 243, art.277^1 alin.(3), art.316, 317, 318^1 , 320, 322–324, 330^4 , 334^1 , 335–337, 342, 351–353, 358^1 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente. În legislaţia Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravenţiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţională desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rînd organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

La fel instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putîndu-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franţa, hotărîrea din 7 septembrie 1999).

În ceea ce privește starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod contravenţional se reţine că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional, şi anume: procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 078109 din 22.10.2025;

informație privind înregistrarea apelului telefonic din 23.08.2025, plîngerea cet.Popovici Vladimir din 23.08.2025, proces-verbal de audiere a victimei din 23.08.2025, proces-verbal de cercetare la fața locului din 23.08.2025, raportul agentului constatator din 23.08.2025, planșa fotografică, proces-verbal de consemnare a declarațiilor, proces-verbal de audiere a victimei Popovici Vladimir din 04.09.2025, copia certificatului de înmatriculare provizoriu, certificatul eliberat de SRL ”Legilux”, act de predare a automobilului din 15.06.2025, contract de arendă a automobilului din 15.06.2025 încheiat între SRL ”Legilux” și cet. Popovici Vladimir, cerere de reziliere a contractului, act de predare-primire din 08.09.2025, act de reziliere a contractului de locațiune din 08.09.2025.

În această ordine de idei instanța reține că, latura obiectivă a contravenției de samavolnicie se realizează prin săvârșirea unor acțiuni samavolnice, contrare ordinii legale stabilite, de exercitare a unui drept legitim sau presupus, legalitatea căruia este contestată de victimă sau de alte persoane. Consecințele contravenției constau în cauzarea de daune intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Din considerentele indicate, pentru existența acestei componențe de contravenție este necesar să constatăm existența raportului cauzal dinte acțiunile contravenientului și consecințele prejudiciabile survenite.

Latura subiectivă se manifestă prin vinovăție intenționată, deoarece făptuitorul înțelege că prin acțiunile sale exercită un drept legitim sau presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, și prin aceasta cauzează daune intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor, și urmărește săvârșirea acestor acțiuni, dorind sau admițând survenirea consecințelor prejudiciabile.

Dreptul efectiv al samavolniciei contravenţionale este identic, după conţinut, cu noţiunea dreptului legitim al infracţiunii de samavolnicie. În acest sens, acesta constituie dreptul, care aparţine făptuitorului în baze legale, însă exercitarea lui se realizează într-un mod care contrazice ordinea stabilită.

Dreptul presupus constă în dreptul în privinţa căruia persoana eronat consideră că îi aparţine, deşi un astfel de drept nu-i aparţine.

Din cele menționate reiese că, acțiunea prejudiciabilă trebuie să îndeplinească două condiții: a) să se exprime în acțiunea de exercitare a unui drept legitim sau presupus; b) acest drept legitim sau presupus să fie exercitat în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite.

Așadar, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie se atestă că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, deaceea instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Priseajniuc Ivan i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale și fiind administrate probele încuviințate acesteia, însă prin aceste probe nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

Cu referire la poziția contravenientului de nerecunoaștere a vinovăției, instanța o va aprecia critic, or, deși din materialele prezentate de către apărătorul Pleșca Iulian în interesele contravenientului, se afirmă că Priseajniuc Ivan ar fi fost indus în eroare de către Codița Anatolie, fiind încheiat de fapt cu acesta un contract de împrumut și nu un contract de vînzare-cumpărare a automobilului după cum credea la acel moment Priseajniuc Ivan, această împrejurare nu îl exonerează de răspundere, întrucât acesta nu a verificat calitatea de proprietar a persoanei cu care a încheiat contractul. Totodată certificatul de înmatriculare indică în mod clar că proprietar al automobilului este Popovici Vladimir, fapt ce urma la fel a fi verificat, iar neglijența sau lipsa de diligență nu poate fi invocată ca temei pentru justificarea unei fapte ilicite.

Drept urmare, în consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept.

În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Prin urmare, instanța de judecată consideră că vinovăția contravenientului Priseajniuc Ivan, în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul Priseajniuc Ivan nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, deaceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

Totodată, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI04 078109 din 22.10.2025 prin prisma art. 442 și art. 443 Cod contravenţional instanţa îl găseşte ca fiind

întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

Deci, prin ansamblul de probe cercetate în cadrul şedinţei de judecată instanţa consideră că, vinovăţia contravenientului Priseajniuc Ivan de comiterea contravenției imputate a fost dovedită integral, iar acţiunile lui Priseajniuc Ivan corect au fost încadrate conform prevederilor art. 335 Cod contravențional – samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie dacă fapta nu constituie infracțiune.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, contravenientul Priseajniuc Ivan a fost găsit vinovat de săvîrşirea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravenţional, ce se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.

De asemenea, la stabilirea mărimii sancţiunii instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei comise, de personalitatea contravenientului, de circumstanţele cauzei, circumstanţe agravante și circumstanțe atenuante nu au fost stabilite.

Din considerentele indicate, instanţa consideră că pedeapsa lui Priseajniuc Ivan urmează să fie stabilită în formă de amendă în mărime de 18 (optsprezece) unități convenționale, ceea ce constituie 900 (nouă) lei.

La fel, instanţa consideră necesar de a explica lui Priseajniuc Ivan că, el este în drept de a achita jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a hotărârii și efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile de la data aducerii la cunoștință a hotărîrii, prevăzute de art. 34 alin.(4) Cod contravențional.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu art. 335, art.460, art.462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat Priseajniuc Ivan de săvîrşirea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional şi în baza acestei legi se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 18 (optsprezece) unități convenționale, ceea ce constituie 900 (nouă sute) lei.

Se explică lui Priseajniuc Ivan dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a hotărîrii și efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile de la data aducerii la cunoștință a hotărîrii, prevăzute de art. 34 alin.(4) Cod contravențional

Hotărîrea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul **Lina Popescu**